

Condiții inumane în penitenciarele din stânga Nistrului

Declarația universală a Drepturilor Omului stabilește, în art.5, că „Nimeni nu trebuie să fie supus torturilor sau unui tratament și unei pedepse crunte, inumane sau care jignește demnitatea lui”.

În realitate, de multe ori nici nu se ține cont de prevederile acestui act normativ. Situația din regiunea de est a Republicii Moldova rămâne în urmă la capitolul respectarea drepturilor omului și asta în cel mai bun caz.

În cadrul unui raport efectuat de către Asociația Promo-LEX, situația deținuților din penitenciarele din regiunea transnistreană a fost descrisă detaliat, aceasta fiind foarte gravă.

Persoanele reținute sau arestate arbitrar de „organele de forță locale” sunt supuse diverselor forme de tortură în izolatoarele de detenție și cabinetele anchetatorilor cu scopul de a depune mărturiile necesare. Cea mai utilizată formă de tortură aplicată este: așezarea persoanei pe un scaun din fier, legarea corpului cu o frânghie de acest scaun, după care mâinile victimei sunt trase treptat cu altă frânghie cauzându-i dureri incurabile și vătămări corporale a degetelor.

Persoanele aflate în custodia „miliției” sunt frecvent maltratate, prin lovituri cu obiecte tari peste corp, lovituri cu bastoanele de cauciuc și picioarele în regiunea rinichilor, introducerea acelor sub unghii, amenințate cu utilizarea armei de foc sau împușcarea.

O altă formă de tortură este cea psihologică. Victimele sunt

șantajate cu sechestrarea sau cauzarea unor prejudicii și suferințe rudelor, cu detenția în celule cu deținuți bolnavi de boli infecțioase, cu neacordarea ajutorului medical.

Grav este și faptul că din cauza condițiilor insuportabile de detenție sau comportamentului abuziv, deținuții sunt nevoiți să-și apere drepturile lor doar prin acțiuni de protest sub formă de greva foamei sau automutilare (coaserea gurii, tăierea abdomenului), la care, în mare parte, administrațiile închisorilor nu reacționează în nici un fel. Ca măsură disciplinară, acestora li se interzice ajutorul medical, întrevederi cu rudele sau primirea coletelor.

“În legătură cu libertatea și siguranța persoanei, gravitatea problemei constă în faptul că lipsirea de libertate a persoanelor este efectuată de către structuri care și-au asumat atribuții ale organelor de drept și justiție. În astfel de condiții nu există nici o posibilitate reală și eficientă de a influența „deciziile” administrației regionale și ale structurilor lor, din punctul de vedere al dreptului internațional și cel național. În același timp, aceste „decizii” produc efecte în estul Republicii Moldova, persoanele fiind „reținute, judecate, condamnate, torturate și deținute” în condiții inumane și degradante. Totodată, nu există nici un mecanism național de reabilitare a victimelor regimului de la Tiraspol. Însăși, rudele victimelor care denunță faptele acestor structuri ilegale organelor de drept constituționale sunt deseori intimidat, amenințate, urmărite de către aceste structuri regionale”, a declarat pentru Moldova.ORG juristul Promo-LEX, Alexandru Zubco, autorul raportului.

Totodată, raportul prezentat de către Asociația Promo-LEX conține și o serie de mărturii ale unor deținuți sau rude ale acestora. Potrivit lor, unul din izolatoarele de la Tighina (Bender) reprezintă un subsol, ce se află la 2 etaje în pământ. Acesta este iluminat artificial continuu, deținuții fiind lipsiți de lumina zilei. Nu există vreun sistem de

ventilare, aceștia având posibilitatea să aerisească celula doar prin fereastra de la ușă, în timpul când li se transmite alimentația.

Alimentația este de o calitate foarte proastă, cu moluște și gunoaie, deseori deținuții refuză să o consume pe motiv că în ea se introduc careva substanțe. WC-ul din celulă este un vas cu capac. În izolator există și un WC comun, alături de baie, care nu a fost curățit de mult timp, iar mirosul neplăcut persistă în izolator. Baia este o odaie aparte, unde există 3 lavoare și 2 cratițe, apa este doar rece, pereții umezi cu mucegai, iar pe alocuri cresc mușchi. Deținuții se spală în comun (femei cu bărbați) în una din aceste cratițe. În celulă nu există apă curgătoare, astfel încât deținuții își i-au cu sine în sticle de plastic apă pentru toată ziua. Baia, totodată este și locul de plimbare. Celulele sunt din beton, foarte reci și umede. Patul constituie o platformă din lemn, amplasat de-a lungul unui perete. Asistentul medical îi vizitează foarte rar, întrebându-i despre necesitățile deținuților prin fereastra ușii celulei, însă le recomandă să nu solicite nimic, deoarece nu dispune de medicamente. Din cauza mirosului neplăcut, deținuții sunt nevoiți să fumeze des.

Sursa: Moldova.org